

Formanden for Nivåvænge Grundejerforening, Anne Kofoed holdt festtalen ved Nivåvænges 50 års jubilæumsfest lørdag den 20. august. Talen kan læses nedenfor:

Indledning

Da jeg for 28 år første gang satte mine ben i Nivåvænge, syntes jeg, det mindede lidt om en arabisk landsby. Området og husene virkede lukkede, for selv man stod på tæer kunne man ikke kigge ind i hverken folks huse eller ind over murene til haverne. Det var en underlig fornemmelse, når man som jeg hidtil havde boet i lejlighed i København, hvor man kunne kigge ind af genboernes vinduer og følge med i deres liv.

Men der gik ikke lang tid, før jeg begyndte at sætte pris på den enestående kombination af at kunne være helt sig selv, samtidig med at man bare skulle åbne døren for at møde naboer, genboer – der hilste - og en masse grønt.

Billeder fra Nivåvænges barndom viser, at der skulle gå noget tid, før det blev sådan. I begyndelsen var der husene og bar jord. Nu 50 år efter er der grønt overalt. Nu handler det mere om at holde det grønne i ave.

I 2016 har Nivåvænge eksisteret i 50 år og et 50 års jubilæum skal fejres, så det gør vi selvfølgelig og har gjort det hele dagen i dag.

Karakteristika ved Nivåvænge

Selvom de 137 huse ligger i et sammenhængende og lukket område, så er vi placeret i midten eller tæt på rigtig mange af de ting, der er vigtige i dagligdagen for forskellige aldersgrupper: Daginstitutioner, skoler, plejehjem, sportshal, kystbanen, busser, dagligvarebutikker og en fantastisk natur, og så er ikke mindre end to kunst museer indenfor kort afstand, en stor havn, strand og fuglepark.

Det er meget svært – tæt på umuligt - at finde noget, der mangler lige udenfor døren – eller tæt på. Selv Dronningen med ægtemand bor kun et ejendomsmægler kast fra Nivåvænge. Hvad mere kan man ønske sig?

Det er ikke noget, vi hjemme hos os går og taler om til hverdag, men når vi har gæster, så kan det nok være, at vi lige får repeteret, hvorfor vi i nu 28 år har været så glade for at bo her. Indimellem har vi efterfølgende grinet lidt af, at det kom til at lyde som en salgstale, selvom vi slet ikke er interesserede i at sælge!

En ting er geografi og omgivelser, en anden ting er jo selvfølgelig karakteristika ved selve bebyggelsen og husene. Først lidt om husene: De er bygget af gode materialer. Her er der ingen betonvægge med en ydre pynteskal af mursten. Her er mursten og tagsten der kan holde mange år endnu, træværket er af mahogni og gulvene er gennemgående, så man kan flytte vægge efter behov. Johan Christensen var bygherren, og det var et firma, der var kendt for typehusbyggerier og ikke mindst for kvalitetsbyggeri. Find fem fejl ved byggeriet tager vi en anden dag!

Vi har separat kloakering – kloak/regnvand. Det var slet ikke et stort emne for 50 år siden, så vi kan takke et fremsynet sogneråd i Karlebo Kommune for, at de stillede det som krav til bygherrer af nybyggeri i Kommunen. Tak til Karlebo Kommune og de seneste mange år Fredensborg Forsyning for, at de sørger for, at ledningsnettet bliver vedligeholdt. Der var for nylig en kort overgang, hvor Fredensborg Forsyning mente, at ledningsnettene var grundejernens problem, men det er heldigvis fortid!

Og endelig vil jeg nævne, at vi alle sammen har fået en ekstra postkasse indenfor de seneste år. Nu mangler vi bare nogle breve!

Her er huse i flere størrelser, så der er plads til både den enlige, den lille familie og den store familie. Hvis man er til aktivitet, så er der både legepladser, fodbold- og tennisbane, basket net og petanquebane – og så er der Bunkeren, hvor der er aktiviteter og bliver holdt fester for både store og små.

Hvorfor er det, at jeg lige repeterer alt det, som I alle ved? Det har den enkle forklaring, at jeg tror, at det indimellem kan være meget godt lige at blive mindet om, hvor privilegeret man på mange områder er, når man bor i Nivåvænge.

Vi har et par gange haft besøg af håndværkere, som mente, at vi måtte have rigtig mange nabokonflikter/nabostridigheder. Når jeg har svaret, at det er meget, meget sjældent, at der opstår konflikter, så har de set meget undrende ud og har derefter fortalt om massevis af konflikter i almindelige parcelhusområder, hvor folk slet ikke bor så tæt, som vi gør.

En af de ting som også bemærkes både af håndværkere og besøgende er, at det er utroligt så stille her er, når de tænker på hvor mange mennesker, der bor så tæt sammen.

Både det med konflikter og det med stilheden – eller roen - er ikke noget, man tænker over, når man bor her, men når udefra kommende bemærker det, så bliver man lidt glad og stolt over at bo her. Vi finder ud af det med hinanden. Det er flot.

Udover at vi passer på hinanden, passer vores varmemester Frank Rygaard også på os alle sammen. I mange lignende bebyggelser har de valgt at udlicitere de opgaver, som Frank varetager. Ifølge min og bestyrelsens opfattelse har de slet ikke forstået, hvor stor betydning, det har, at Frank passer Nivåvænge og passer på alle os, der bor i Nivåvænge.

Jeg har efterhånden været formand for grundejerforeningen i nogle år, og jeg kunne bruge flere timer på at fortælle om alle de små og store ting, som Frank lige har løst.

Udover alle de opgaver, som naturligt ligger indenfor hans arbejdsområde, så er det f.eks. Frank hjemmeplejen ringer til, hvis de ikke kan komme i kontakt med en beboer i Nivåvænge, og hvis en beboer er faldet og ikke selv kan komme op, så kontaktes Frank, og så kommer både Frank og Aase og hjælper vedkommende på benene. Hvis et vandrør er sprunget, så kommer Frank, eller hvis børnene har glemt deres nøgle, så er Frank også klar med en stige, så de ikke skal stå udenfor døren i timevis.

Jeg tror ikke, jeg overdriver, når jeg siger, at alle der bor i Nivåvænge – uanset om man lige er ankommet eller har boet her i mange, mange år, ved hvem Frank er, og at man altid kan regne med hjælp fra Frank. Tusind tak for din aldrig svigtende indsats og hjælp.

Men der skal også lyde en stor tak til din Aase. Aase – du har heldigvis den utrolige rummelighed, der skal til for at være gift med en mand, som du ”deler” med os alle i Nivåvænge. Jeg kan stadig huske en situation for et par år siden, hvor instrumenterne i varmecentralen viste, at der fossede vand ud, men hvor var uklart. Du og Frank skiftedes til at tage vagten i varmecentralen – både dag og ikke mindst nat! Fejlen blev fundet efter nogle døgn, men pointen er, at alle i Nivåvænge takker

dig Aase for din rummelighed, og for at du også altid tager venligt imod beboere i Nivåvænge, som ringer og kommer til jeres bolig,

Afslutning og fremtiden.

Jeg vil slutte talen med nogle ønsker for Nivåvænge i fremtiden, og som samtidig bliver et tilbageblik til nybyggerkvarteret Nivåvænge. Som jeg har fået det fortalt, så var der et utal af fællesaktiviteter og høj grad af fællesskabsfølelse blandt beboere i Nivåvænge. Nu er det sådan, at der skal kæmpes for at få mange/alle til at samles i bebyggelsen.

Det er ikke et surt opstød, for det passer med alle de tendenser, som forskere finder, når de analyserer på udviklingen i Danmark. Dels er der en ufatteligt stort antal aktiviteter i vores geografiske område, dels er mange optagede af, at være med i fællesskaber udenfor Nivåvænge – det kan være sports- eller kulturforeninger eller aktiviteter for børns og ældre. Og det er jo et gode, at der er meget at vælge imellem, for så er der også noget for alle.

Nivåvænge er ikke et kollektiv eller et bofællesskab, hvor man forpligter sig til at være med i et fællesskab. Nivåvænge er et byggeri, hvor vi bor tæt, møder hinanden på stierne og på vej til og fra station og skole m.v., men er helt uden forpligtelser til at deltage i noget med de andre, der også bor her.

Mit første ønske er, at vi kan finde lidt flere nicher, som kan samle beboere i Nivåvænge på tværs af alder og familiemæssig status – og jeg håber, at vi kan fortsætte med at være en bebyggelse, hvor både børn, unge, gamle og alle de midt i mellem vælger at bo!

Mit andet ønske er, at vi fortsat kan bevare det fælles og ensartede fysiske udtryk i bebyggelsen. Det er en balance, fordi vi hver i sær ejer vore huse, men som jeg ser det har vi en fælles forpligtelse til at sørge for, at f.eks. "Nivåvænge grønt" forbliver hit – farven til udvendige flader, og at fællesarealerne foran husene ikke vokser alt for vildt. Der er også brug for at nogle af de 50 år gamle træer bliver erstattet af nye.

Jeg ønsker alle i Nivåvænge tillykke med 50 års jubilæet og ønsker alt godt for bebyggelsen i de kommende mange år. Selvom det er lidt traditionelt, synes jeg vi skal råbe et trefoldigt hurra for vores bebyggelse som er vores hjem.

Inden vi gør det, så skal der lyde en stor tak til de frivillige, som har lagt et stort arbejde i at gøre dagen i dag til en uforglemmelig dag. Hvis I lige vil rejse jer, så skal I have en stor klapsalve.